ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՎՈՏՏԱՅԱՂ ՕԱՓՈՒ

—(8)—

ՅԱՂՎԱԾՎԱՄԲՈՒՆ ՊՈՒՀԱՅ ՑԱՅԱՀ

Ը.

ՀՈՎՀԱՆՆԷՍ ՇԱՀՆՈՒՐ

ՏԻԿԻՆ ՍԻՐՈՒՆԻՑ

ՀՈՐ ՊԱՀԱՆՋՈՎ ՊԵՋ

(Վերադարձ «Ժամանակ»ի)

ՊՂԻՏԱՅԻ ՀՈՂԱՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ

Ղողճեղիճ ԺՈՂՈՎ

Ղողճեղիճ ժողովուրդը ամէն տարի նոյն ատեն կը տօնէ իր ազգային տօնը, որ կը կոչուի Վարդավառ։ Ամէն տարի նոյն ատեն կը հաւաքուի ամբողջ ժողովուրդը Ղողճեղիճ գիւղին մէջ, որ կը գտնուի Ղողճեղիճ լիճին ափերուն։ Ամէն տարի նոյն ատեն կը հաւաքուին նաեւ հարեւան գաւառներէն ալ ժողովուրդներ, որոնք կու գան Ղողճեղիճ լիճին ափերուն իրենց վրանները զարնելու եւ հոն տօնական օրերը անցնելու համար։

Ղողճեղիճ լիճը ունի 3 քիլոմեթր երկարութիւն եւ 2 քիլոմեթր լայնութիւն։ Ան գտնուած է ծովու մակերեսէն 1800 մեթր բարձրութեան վրայ։ Ջուրը շատ պաղ է եւ շատ անուշ։ Ամէն տարի ամառ ամիսներուն, երբ ամբողջ երկրի մէջ ամէն տեղ ջուրերը կը նուազին, Ղողճեղիճ լիճին ջուրերը կ՚աւելնան։ Ասոր համար ալ ժողովուրդը կը կարծէ, որ Ղողճեղիճ լիճը ունի ստորերկրեայ աղբիւրներ, որոնք կը սնուցանեն զայն։

Ղողճեղիճ լիճին ափերուն կը գտնուին շատ մեծ քանակութեամբ ձկներ։ Ամէն տարի Վարդավառի տօնին ժողովուրդը կը սկսի ձուկ որսալ։ Ձուկ որսալու համար կը գործածուին ուռկաններ, որոնք կը նետուին լիճին մէջ։ Ուռկանները կը քաշուին ափ։ Ամէն անգամ, որ ուռկանները կը քաշուին ափ, անոնց մէջ կը գտնուին ձուկեր։ Ամէն անգամ, որ ուռկանները կը քաշուին ափ, ժողովուրդը կը սկսի ուրախ ձայներ հանել

Թաթիկ Լուսաբերի զրույցը Ջոլֆայի մասին

Ջոլֆայի հայերի մասին ես առաջին անգամ լսել եմ մանկուց։ Մեր տունը Ջոլֆայի հայերի հետ սերտ կապեր ուներ։ Ջոլֆայի հայերի մեծ մասը մեր ազգականներն էին։ Ես ինքս էլ Ջոլֆայում եմ ծնվել։ Ինչպես ասացի, Ջոլֆայի հայերի մասին ես շատ լսել եմ, բայց ինքս Ջոլֆայում ընդամենը երեք տարի եմ ապրել։ Ես 1890 թվականին եմ ամուսնացել, և մեր ամուսնությունից հետո մենք Ջոլֆայից տեղափոխվեցինք Թավրիզ։ Ես Ջոլֆայի մասին ավելի շատ եմ լսել, քան տեսել։ Ինչ որ ես գիտեմ Ջոլֆայի մասին, ահա այդ է։

Ջոլֆայի հայերը ծագումով Նոր Ջուղայից են։ Նրանց նախնիները 1604 թվականին Շահ Աբասի հրամանով գաղթեցվել են Նոր Ջուղայից Սպահան, և այնտեղ նրանք ստեղծել են իրենց առանձին թաղը, որ կոչվում է Նոր Ջուղա։ Սպահանի հայերը հետզհետե տարածվել են Պարսկաստանի տարբեր կողմերում, և նրանցից մի մասը հաստատվել է Ջոլֆայում։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին եկեղեցին, դպրոցը, գերեզմանատունը, և ամեն ինչ։ Նրանք ունեցել են նաև իրենց առանձին թաղը, որ կոչվում է Հայկական թաղ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ղեկավարությունը, որ ընտրվում էր ամեն տարի։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին դատարանը, որ կոչվում էր Հայոց դատարան։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին հոգևոր դասը, որ կոչվում էր Հայոց հոգևորականություն։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային խորհուրդը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային խորհուրդ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային ժողովը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային ժողով։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային կառավարությունը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային կառավարություն։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային դրոշը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային դրոշ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային զինանշանը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային զինանշան։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային օրհներգը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային օրհներգ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային տոնը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային տոն։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային սովորությունները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային սովորություններ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հագուստը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային հագուստ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային կերակուրները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային կերակուրներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային խմիչքները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային խմիչքներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային խաղերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային խաղեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային երգերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային երգեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային պարերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային պարեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հեքիաթները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային հեքիաթներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային առակները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային առակներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային ասացվածքները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային ասացվածքներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հանելուկները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային հանելուկներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային առածները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային առածներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային ասացվածքները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային ասացվածքներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հանելուկները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային հանելուկներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային առածները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային առածներ։

Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային դրոշը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային դրոշ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային զինանշանը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային զինանշան։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային օրհներգը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային օրհներգ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային տոնը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային տոն։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային սովորությունները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային սովորություններ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հագուստը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային հագուստ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային կերակուրները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային կերակուրներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային խմիչքները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային խմիչքներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային խաղերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային խաղեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային երգերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային երգեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային պարերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային պարեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հեքիաթները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային հեքիաթներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային առակները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային առակներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային ասացվածքները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային ասացվածքներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հանելուկները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային հանելուկներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային առածները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային առածներ։

Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային դրոշը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային դրոշ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային զինանշանը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային զինանշան։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային օրհներգը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային օրհներգ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային տոնը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային տոն։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային սովորությունները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային սովորություններ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հագուստը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային հագուստ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային կերակուրները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային կերակուրներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային խմիչքները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային խմիչքներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային խաղերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային խաղեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային երգերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային երգեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային պարերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային պարեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հեքիաթները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային հեքիաթներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային առակները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային առակներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային ասացվածքները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային ասացվածքներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հանելուկները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային հանելուկներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային առածները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային առածներ։

Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային դրոշը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային դրոշ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային զինանշանը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային զինանշան։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային օրհներգը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային օրհներգ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային տոնը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային տոն։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային սովորությունները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային սովորություններ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հագուստը, որ կոչվում էր Հայոց ազգային հագուստ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային կերակուրները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային կերակուրներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային խմիչքները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային խմիչքներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային խաղերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային խաղեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային երգերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային երգեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային պարերը, որ կոչվում էին Հայոց ազգային պարեր։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հեքիաթները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային հեքիաթներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային առակները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային առակներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային ասացվածքները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային ասացվածքներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային հանելուկները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային հանելուկներ։ Ջոլֆայի հայերը ունեցել են իրենց առանձին ազգային առածները, որ կոչվում էին Հայոց ազգային առածներ։

ՊԱՏԱՐԱԳԻՉ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ՏՕՆ

Ի ՎԱՂՈՒՆ

ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ

1900

ՏԱՐԻ Ա.

ԹԻՒ 27

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՎԱՂՈՒՆ

ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ

1900

ՊԱՏԱՐԱԳԻՉ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ՏՕՆ

ՏԱՐԻ Ա.

ԹԻՒ 27

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՎԱՂՈՒՆ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅ ԱՌԱՔԵԼՈՅ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ 1

ՊԱՏԱՐԱԳԻՉ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ 1

ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ՏՕՆ 1

գործ էին ընդունում։ Ամէն ինչ պատրաստ էր։ Ամէն ինչ կանոնաւոր կերպով կը կատարուէր։ Ամէն ինչ կը յիշեցնէր ինձ հին ժամանակները, երբ ես ինքս ալ ուսանող էի։

Ես ուզեցի ներս մտնել, բայց ինձ չթողին։ Ինձ ստիպեցին սպասել։ Ես սպասեցի։ Ես սպասեցի մօտ կէս ժամ։ Ես սպասեցի, մինչեւ որ ինձ կանչեցին։ Ես ներս մտայ։ Ես տեսայ, որ ինձ կանչեցին, որպէսզի ես ներս մտնեմ